

Et Mindretal i Kommissionen (Har. Jensen og Friis-Skotte) gør følgende Særindstilling:

Medens det private Telefonvæsen paa *Øerne* allerede, inden de nye Koncessioner af 1920 gaves, var af en saadan Art, at det inden for hver af disse Landsdele (Sjælland, Fyen, Lolland-Falster, Bornholm og Møen) dannede een teknisk-administrativ Enhed, saaledes at Statstelefonen i Almindelighed kun benyttedes til Trafikken mellem Landsdelene, og medens der derfor for *Øernes* Vedkommende dels under Hensyn til; at Forholdene i sin Helhed virkede tilfredsstillende, og dels af Hensyn til de daværende abnorme Priskonjunkturer ved Koncessionernes Udløb ikke blev stillet Forslag om Statsovertagelse, men kun om en Fornyelse af Selskabernes Koncessioner paa det givne tekniske og administrative Grundlag — saa ligger de *jydske* Telefonforhold i den Grad væsensforskellige fra *Øernes*, at andre Betragtninger maa anstilles og andre Slutninger drages.

Naar bortses fra Sønderjylland, hvor Staten efter Genforeningen har samlet hele Telefonvæsenet i sin Haand, medens det tidligere var stykket ud mellem den tyske Stat og Kredsbanerne, viser de nuværende *jydske* Telefonforhold følgende stærkt brogede Billede:

I Nord- og Midtjylland et større Selskab, »Jydsk Telefonaktieselskab«; i Sydjylland et mindre, »Forenede sydjydske Telefonselskaber«; omkring sidstnævnte en Række — 12 — smaa Telefonselskaber. Dernæst har Staten mod Vest og Nordvest betydelige lokale Telefonanlæg, foretaget paa Tider og Steder, hvor det private Initiativ ikke saa sin Regning derved, navnlig i Thisted og Hjerring Amter. Endvidere driver Staten yderst mod Nord Skagens By og Omegns Telefonvæsen. Og endelig ligger over hele Jylland Staten med sit Telefonnet og med Ret til jævnsides med de forskellige Selskaber at besørge al Telefontrafik med Undtagelse af lokale Sammenstillinger i Købstæderne.

Denne Konkurrencemulighed fra Statens Side er dog — til Fordel for Selskaberne og til Skade for Statstelefonen — bortelimineret ved, at Staten ved en aftalt, betydelig højere, næsten prohibitivt virkende Samtaletakst i det væsentlige kun holder sine Ledninger i Reserve for lejlighedsvis stor Trafik paa de private Ledninger eller for Samtaler over længere Afstande, hvorved Selskaberne foruden at slippe for en Konkurrence paa lige Fod tillige har haft den økonomiske Fordel at kunne holde Antallet af sine Ledninger indskrænket til, hvad der normalt kan ventes fuldt belastet, samt til at bruge Anlægsmateriale af ringere Dimensioner, kun tilfredsstillende paa kortere Afstande, hvilke Fordele Selskaberne da ogsaa til Skade for Abonenternes Interesser har benyttet sig af. Uden en saadan Takstpolitik vilde Selskaberne utvivlsomt forlængst have maattet kapitulere økonomisk over for Statstelefonens bedre Materiel og sikre Drift.

Telefonvæsenet i Jylland har under disse Forhold i Sammenligning med *Øernes* indtaget en beklagelig Særstilling og givet Anledning til idelige Klager og Besværinger fra Befolkningen til Tilsyn og Ministeriet, Klager, hvis Berettigelse kun altfor ofte har maattet anerkendes.

Naar der derfor nu for en Aarrække skal træffes Bestemmelse om de *jydske* Telefonforhold, maa der i første Række og paa Baggrund af de gjorte Erfaringer tages Hensyn til *Befolkningens Tarv* og til *Statens Interesser* og da fornuftigvis i særlig Grad, hvor det viser sig, at disse er sammenfaldende.

Disse Hensyn er imidlertid efter Mindretallets Formening ikke sket Fyldest ved Kommissionsflertallets Forslag.

Befolkningens Tarv er utvivlsomt, at hele Jylland ligesom hver af de øvrige Landsdele kommer til at danne een *samlet telefonisk Enhed*, men dette er kun i meget ringe Grad